

Свѣтла и великодушна богынѧ дойди съ твои тѣ съкровишта.

Свята та молитва чисто е способствувала въ благополучно то установление чловѣка; тіа му е дала коние, кравы, всѣкакви имоты. Зоро, нека твое то присѫствие внуши моихъ тж молитвж, и проводи ми блаженство то на богаты тѣ.

Тіа ся роди вѣкы, тіа ште свѣти, таа божествена Зора; тіа гужда въ движение кола та, кои то на нейно то появление (дохожданье) ся движѣть по землѣ тж, какъ то кораби тѣ по море то, жаждущи за богатства

Забѣльшика. Тыя рядове извѣстявжь пай-старо то занѣтие на Ирианы тѣ, кое е было орачество то. Знайно е чи орачи тѣ въ появление то на Зоржъ тж почважь да ся движѣть съ кола та и рала та си да работажь землѣ тж. А кораби тѣ што въспоминува и то ся отиоси въ пай-отдалнаѧ древность, кога то юште мореплавание то не е было въ съвѣренство и кораби тѣ сж плавали само деніх по крайбрѣжьята морскы и рѣчи, а вечарь сж гы вързали па колове забиты отвѣнь на сухо или на котвы задерживали, да гы не смѣтѣва вълнение те; въ появление то же на Зоржъ тж сж слѣдвали пажиществия та си и проч.

— Зора та, кату една добра майка семѣйства, дойди да заптитишь міра. Тіа иди, възпирающта бродение то злотворнаго нощнаго духа и възбуджающта лѣтаніе то на птицы тѣ.

Зора та възбуждава равно и прилѣжательнаго и сиромаха чловѣка; тіа е неприѣтель на мързеля.

Цѣль свѣтъ ся покланіа прѣдъ ней

Дышти Неба, Зоро, сиаїй (свѣти) съ твое то сладко свѣтканье.

(Rig-Veda, Section I, lecture IV, hymn II).

Въ друго же славословие, въ кое ся вижда по-дѣлбоко чювство, Ирианы тѣ казважь велегласно:

— Възвращающта слово то (говора) и молитвж тж, Зора та разпространѣва свѣтлы тѣ си цвѣтове; тіа отваря намъ днѣвны тѣ врата. Тіа усвѣтлѣва свѣта и ни открыва богатства та на природѣ тж . . . ,

Дышти Неба, ты ся гавѣвашь млада покрыта съ свѣтло було, царица на сички тѣ земны съкровишта; Зоро, свѣти днѣсь благополучно за нась.

Слѣдующа ст҃жкы тѣ на минжлы тѣ Зоры, ты си по-стара отъ бждушты тѣ Зоры, отъ вѣчны тѣ Зоры. Дойди удушевли сичко што е живо Зоро!

Дойди уживи сичко што е мъртво.

(Тамъ же Section I, lecture VIII, hymn. I.)

Забѣльшика. Любознатъльно е тукъ вѣрванье то за злотворны тѣ нощны духи-ве што видиме въ тыя стары іарийански молитвы, кое ся е съхрашило въ нашъ народъ и до днѣсь, кой вѣрва, чи тии зли духове или Злини, какъ то гы назова съ общто